

"ישיבישע בלאט" "לאמדעס" ב"דף היומי" בשו"ת ומ"מ

דף לו.

אשר לא יתגאל בפת בג מלך וכו', עי' חת"ס שהוכיח מכאן כדעת הט"ז קיב' א' דגם סריס דלא שייך ביה חתנות אסור בפת דלא פלוג רבנן.

תוד"ה ושמן, ע"ע תי' בראב"ד רמב"ן וריטב"א, וע"ע אחרונים.

עי' פדר"א מז דעל יין עכו"ם גזר פנחס, וכתב הב"י כג' דלא קיבלו ממנו עד שבאו תלמידי שמאי והלל, ועי' חת"ס למה מהם כן קיבלו.

תוד"ה והתנן, למסקנא כתבו דכל גזירה גם כשפשטה בכלל ישראל יכול לבטלה ב"ד הגדול יותר מלבד יח' דבר, וברמב"ם ממרים ב' ב-ג כתב דזהו רק דוגמא לגזירות שהם משום סייג שאותם א"א לבטל, ובראב"ד שם החמיר דכל גזירה שפשטה א"י לבטלה, ועי' כס"מ שם ובמאירי, ועי' ריטב"א אי בשלא פשטה לבד אפשר לבטלה.

ע"ב

1. ואתא דוד וגזר אפילו אייחוד דפנויה, ואתו תלמידי וכו' וגזרו אייחוד דעכו"ם, וקשה למה עכו"ם אינה בכלל פנוייה ותכלל בגזירת דוד?

על פיתן ושמן משום יינן, ועל יינן משום בנותיהן, והא דלא סגי בטעם שמא נתנסך ביאר הרשב"ם שזה מיעוט ולא הוי חיישינן ליה לולי טעם בנותיהן, וברמב"ן הביא לראב"ד שכתב דבעי טעמא דהכא לאסור בהנאה, וע"ע רמב"ן מה שתי' וכן למה לא הוי גזירה לגזירה.

אלא דאורייתא אישות דרך חתנות וכו', ועי' רמב"ן קידושין עח. דלוקה על ביאה לבד וקשה מהכא, ותי' בקובץ הערות תטו' דבא למעט דא"צ תפיסת קידושין אבל ודאי בעי דרך אישות.

מטעם מה לוקה, עי' רמב"ם איסו"ב יב' א-ב, ועי' טור אבה"ע טז ובב"י שם, ועי"ש פרישה וב"ש דאי האיסור מלא תקח לוקה גם בדרך זנות, ועי' חזו"א ד' י' איך יסתדר עם הגמרא כאן דכל האיסור בדרך חתנות.

זנות בבית דינו של שם גזרו, ועי' ראב"ד איך דנו שם הלא היה שם ישראל, וע"ע יעב"ץ, וע"ע תוס' סנהדרין נו. רמב"ם שם ועה"ת בראשית לח' כד', ועי"ש בעל הטורים אי היה שם שם עצמן, ועי' חזו"א ד' א' אי יש בזה סרך דאורייתא, וכן בחת"ס שו"ת אבה"ע ח"ב כה'.

בטעם החילוק שבין עכו"ם הבא על בית ישראל, לישראל הבא על הגויה, ביאר התורת חיים משום דהנבעלת לערל קשה לפרוש, אבל בין גויה לישראלית ליכא נ"מ.

חייב משום נשג"א, וביד רמה סנהדרין פב. חילק דרק בא"א גזרו, וכן משמע מרש"י כאן, ועי' בנין שלמה, ובאיסור זונה עי' רש"י ותוס' כאן ובסנהדרין דשייך רק בכהן, ובתוס' ר"ד ורמב"ם איסו"ב יב' ב-ג' כתב דהוא גם בישראל הבא על הגויה, ועי' ערוך לנר שם בסנהדרין דתלוי במחלוקת הרמב"ם והראב"ד אישות א' ד' האם יש איסור לא תהיה קדשה בישראל.

יחוד דאורייתא דא"א, עי' רמב"ם איסו"ב כב' א' שכתב דהוא דברי קבלה, ובאור הדבר עי' ב"י אבה"ע כב', ובמשנה למלך סוטה ב' א' כתב דהרמב"ם לשיטתו דמה שאינו מפורש בתורה

נקרא דברי קבלה.

בס"ד

התשובות

השתדלנו להביא את תמצית דברי המפרשים, מלבד אלו המובאים בגמ' כמו תוס', מהרש"א רש"י וכדו'

ע"ב

1. כן הקשה הפרישה אבה"ע כב' א', ותירץ דבנכרית כיון שלא יכול לבוא לידי עריות לא גזר דוד, ובר"ן קידושין לב: תי' דכיון שלא שכיח לא הוי בכלל הגזירה, ובמהר"י שפירא תי' דבזה לא הוצרך לגזור שהיה חמור בעיניהם כיון שמוליד בן לע"ז, ומכל זה נראה דביחוד יש גם איסור מצד החשש לעבירה, ולא רק מצד הקירבא האסורה.

לע"נ רבי חיים בן ציון בה"ג רבי משה זצ"ל נלב"ע טו' כסלו תשע"ח

להנצחות והארות 0527652935, או 7652935@gmail.com לקבלת הדף במייל שלח

בקשה לכתובת זו, והדף יישלח אליך בל"ג מידי יום.

נדשו נפתח קו טלפון בו ניתן לשמוע את השאלות והתשובות מידי יום-יום 0795255901

השאלות ינתנו מידי בוקר, התשובות - בשעות הערב, בקובץ יהיה ניתן להשאיר תשובות.